

قضای روزه

قضای روزه

۱. امام خمینی (ره): کسی که قضای روزه رمضان را گرفته، اگر بعد از ظهر عمد^۱ کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، باید به ده فقیر هر کدام یک مدّ - که تقریباً ده سیر است - طعام بدهد، و اگر نمی تواند باید سه روز روزه بگیرد که بنابر احتیاط واجب باید پی در پی باشد.

(تحریرالوسیله، کتاب الکفارت، القول فی اقسامها)

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که قضای روزه ماه رمضان را گرفته، اگر بعد از ظهر عمد^۱ روزه خود را باطل کند باید ده فقیر را غذا بدهد و اگر نمی تواند سه روز روزه بگیرد.

رساله نماز و روزه م ۹۲۱

۲. امام خمینی (ره): اگر برای عذری چند روز روزه نگیرد و بعد شک کند که چه وقت □ □ عذر او برطرف شده می تواند مقدار کمتر را که احتمال می دهد روزه نگرفته قضا □ □ نماید؛ مثلاً کسی که پیش از ماه رمضان مسافرت کرده و نمی داند پنجم رمضان از □ □ سفر برگشته یا ششم، می تواند پنج روز روزه بگیرد، هر چند احتیاط آن است که مقدار بیشتر را قضا کند.

العروه الوثقی، فی احکام القضا، م ۶

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که چند روز از ماه رمضان را به خاطر عذری روزه نگرفته در صورتی که زمان شروع عذر را می داند، مثلاً می داند روز پنجم ماه به سفر رفته ولی نمی داند شب دهم برگشته تا پنج روزه فوت شده باشد یا شب یازدهم برگشته تا شش روزه فوت شده باشد، در این صورت احتیاط واجب آن است که مقدار بیشتر را قضا کند.

رساله نماز و روزه، م ۹۱۸

۳. امام خمینی (ره): تمام اقسام عمد روزه را باطل می کند، بدون آنکه فرقی بین عالم به حکم و جاهل به آن باشد؛ بنا بر اقوی در جاهل مقصر و بنا بر احتیاط (واجب) در جاهل قاصر. و چنانچه می توانسته مسئله را یاد بگیرد، بنا بر احتیاط واجب کفاره بر او ثابت می شود.

(تحریرالوسیلة، فیما یجب الامساک عنه، م ۱۸)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر به دلیل بی اطلاعی از حکم شرعی، کاری را انجام دهد که روزه را باطل می کند، روزه اش باطل می شود و باید آن را قضا کند ولی کفاره واجب نیست.

رساله نماز و روزه، م ۸۸۰

.....

۴. امام خمینی (ره): مسافرت در ماه رمضان از روی اختیار هرچند برای فرار از روزه باشد جایز است، لیکن قبل از آنکه بیست و سه روز از ماه رمضان بگذرد کراهِت دارد، مگر آنکه سفر حج یا عمره باشد، یا به خاطر مالی که می ترسد تلف شود، یا برادری که می ترسد به هلاکت برسد سفر کند.

(تحریرالوسیلة، شرائط صحّة الصوم و وجوبه، م ۶)

آیت الله العظمی خامنه ای:

مسافرت در ماه رمضان هر چند برای فرار از روزه باشد، جایز است، البته بهتر است به سفر نرود؛ مگر اینکه سفر برای کار نیکو یا لازمی باشد.

رساله نماز و روزه، م ۹۳۶

.....

۵. امام خمینی (ره): اگر غیر از روزه رمضان روزه معین دیگری بر انسان واجب باشد بنا بر احتیاط واجب نباید در آن روز مسافرت کند؛ و اگر در سفر باشد باید قصد کند که ده روز در جایی بماند و آن روز را روزه بگیرد؛ ولی اگر نذر کرده باشد روز معینی را روزه بگیرد می تواند در آن روز مسافرت نماید.

تحریرالوسیلة، شرائط صحه الصوم و وجوبه، م ۶

آیت الله العظمی خامنه ای:

رفتن به سفر برای شخصی که روزه معینی بر عهده او می باشد و یا اینکه چند روز قضا دارد و وقت آن ضیق شده است، اشکال ندارد و اگر در سفر است لازم نیست مراجعت کند که آن روز یا چند روز را روزه بگیرد؛ چون کسی که در سفر است روزه از او برداشته شده است همانند ماه مبارک و تفاوتی هم بین اقسام روزه نیست.

رساله نماز و روزه، ۱۷۸

.....

۶. امام خمینی (ره): اگر روزه دار پیش از ظهر مسافرت کند، وقتی به حد ترخص برسد، باید روزه خود را باطل کند.

(توضیح المسائل، م ۱۷۲۱)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر پیش از ظهر مسافرت کند در صورتی که از شب قبل قصد سفر کرده باشد روزه اش باطل است؛ ولی اگر در روز قصد سفر کرده است، بنابر احتیاط واجب باید روزه بگیرد و پس از ماه رمضان هم آن را قضا کند.

(رساله نماز و روزه، م ۹۳۹)

.....

۷. امام خمینی (ره): کسی که به واسطه پیری نمی تواند روزه بگیرد، یا برای او مشقت دارد، روزه بر او واجب نیست، ولی در صورت دوم (مشقت) باید برای هر روز یک مدّ (که تقریباً ده سیر است) گندم یا جو و مانند اینها به فقیر بدهد. کسی که به واسطه پیری روزه نگرفته، اگر بعد از ماه رمضان بتواند روزه بگیرد، بنابر احتیاط واجب باید قضای روزهایی را که نگرفته به جا آورد.

(تحریر الوسیله، شرائط صحة الصوم، م ۸ و ۱۰)

آیت الله العظمی خامنه ای:

پیرمرد و پیرزنی که اصلاً توانایی روزه ندارند روزه بر آنان واجب نیست؛ همچنین اگر گرفتن روزه برایشان مشقت دارد؛ ولی در این صورت باید برای هر روز یک مد غذا (مانند گندم، جو، برنج) به فقیر بدهند و در صورت اول نیز بنا بر احتیاط باید این فدیة را بدهند و در هر صورت چنانچه پس از ماه رمضان بتوانند روزه بگیرند، بنا بر احتیاط مستحب قضای روزه ها را بگیرند.

(رساله نماز و روزه، م ۹۵۸)

.....

۸. امام خمینی (ره): اگر انسان مرضی دارد که زیاد تشنه می شود و نمی تواند تشنگی را تحمل کند، یا برای او مشقت دارد، روزه بر او واجب نیست. ولی در صورت دوم باید برای هر روز یک مدّ گندم یا جو و مانند اینها به فقیر بدهد و چنانچه بعد بتواند روزه بگیرد، بنابر احتیاط واجب باید روزه هایی را که نگرفته قضا نماید.

(تحریرالوسیلة، شرائط صحة الصوم، م ۸)

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که بیماری ای دارد که زیاد تشنه می شود و نمی تواند تشنگی را تحمل کند یا تحمل تشنگی برای او مشقت دارد، روزه بر او واجب نیست. البته در صورت دوم (مشقت) باید برای هر روز یک مد طعام به فقیر بپردازد و بنابر احتیاط واجب در صورت اول نیز این فدیة را بدهد و چنانچه بعد از ماه رمضان بتواند روزه بگیرد، بنابر احتیاط مستحب قضای روزه ها را بگیرد.

رساله نماز و روزه، م ۹۵۹

.....

۹. امام خمینی (ره): اگر بعد از تحقیق گمان یا یقین کند که صبح نشده و چیزی بخورد و بعد معلوم شود صبح بوده قضا واجب نیست بلکه اگر بعد از تحقیق شک کند که صبح شده یا نه و کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، بعد معلوم شود صبح بوده، قضا واجب نیست.

(تحریرالوسیلة، القول فی ما یترتب علیه الافطار، م ۱۲)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر در سحر ماه رمضان با تحقیق و علم به اینکه صبح نشده، کاری که روزه را باطل می کند انجام داده باشد و بعد معلوم شود که صبح بوده است، قضای آن روز بر او واجب نیست.

رساله نماز و روزه، م ۹۰۵

.....

۱۰. امام خمینی (ره): بر پسر بزرگ واجب است روزه هایی را که از پدرش به هر سببی (به غیر از سرکشی و طغیان) فوت شده است قضا کند؛ البته اگر عمداً و از روی سرکشی ترک کرده باشد، واجب نبودن قضای آن بر او بعید نیست، لکن احتیاط آن است که در این صورت نیز واجب باشد، بلکه این احتیاط نباید ترک شود. اما انجام قضای روزه های مادر بر پسر بزرگ واجب نیست؛ هر چند احتیاط این است که آن را انجام دهد.

(تحریرالوسیلة، قضاء صوم شهر رمضان، م ۱۳ و فی صلاة القضاء، م ۱۶)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر پدر و نیز بنابر احتیاط واجب، مادر، روزه های خود را به خاطر عذری غیر از سفر به جا نیاورده باشند و با اینکه می توانستند آن را قضا کنند، قضا نکرده باشند، بر پسر بزرگ واجب است پس از فوت آنها، خودش یا با گرفتن اجیر، قضای آن روزه ها را بگیرد؛ اما روزه هایی که به دلیل سفر نگرفته اند، بر پسر بزرگ واجب است آن را قضا کند هر چند آنها فرصت و امکان قضا نداشته اند.

روزه هایی را که پدر یا مادر عمد^۱ نگرفته اند، بنابر احتیاط واجب بر پسر بزرگ واجب است.

(رساله نماز و روزه، م ۹۳۴ و ۹۳۵)

.....